

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
	Szerző	Gábor A.	Tárgy
	Cím	A fűrt.	385.85
	Forrás	Az Újság	Hely
	Bp.	1915. IX/26	Idő
(Hely)		(Köt. v. füz.)	1915.
			Személy
			Hely

A FÜRT.

— Értekezés. —

A fűrt nem a szőlőtő (Vitis vinifera) gyümölcse, nem is a datolyapálmáé (Nomen nescio). De azért a fűrt mégis fán terem, a lépcső fáján, a villamos lépcsőjének fáján. Ott terem a fűrt, a déli és az esti órákban. És pedig hogyan? Sok és alapos tanulmány után el tudom mondani.

A villamos robog és megáll a megállóhelyen. Már tele van, mindig tele van már, valószínű, hogy minden villamos kocsinak épp úgy törzsvendégei vannak, mint a kávéházaknak. A hogy a törzsvendég nem fogyasztása arányában üli és öli az időt a kávéházban, akként a villamos törzsvendége sem csak annyit közlekedik a villamoson, a mennyi a helyváltoztatásához szükséges, hanem állandóan ott van, jön és megy s le sem száll róla. Ebben még nem vagyok biztos, ezt csak gyanítom, de több oldalról eredő információ máris megerősít ebben a feltevésben.

A villamos tele van, de azért azok is szeretnének utazni, a kik nem stammok. Mind szeretnének, de a kellő energia nem mindegyikben van meg. Ha tehát a villamos megállóhelyen tizen várakoznak, a tíz közül csak egynek támad az az ötlete, melyből a fűrt képződik. A többi csak kiabál:

- Még van hely!
- A kocsit üres!
- No de mégis disznóság!
- Balkán!
- Még meddig várjak?
- Ez a nyolczadik kocsit!

Az az egy ember, a kiből később a fűrt lesz, nem kiabál, hanem megvárja, míg a felháborodás vihara elcsitul és a villamos elindul. Akkor két lépést tesz a már haladó kocsit után és felkapaszkodik rája. A perron tele van, tehát csak a felső második lépcsőfokig nyomulhat előre, ott megáll és aránylag jól érzi magát. Le nem tessékkelhetik mert hiszen a kalauz nem is látja, olyan a pozíciója, hogy nem láthatja.

A következő megállónál ismétlődik a játék. Le nem száll senki, de a várakozó tömegben itt is van egy fűrtképző ur. Felszáll és előnyomul a felső második lépcsőig és ott helyet foglal a másik ur mellett, a ki egész logikátlanul ezt mondja neki:

— Nem tetszik látni, hogy nincs hely?

Választ nem kap. Nem is kaphat. A második számú fűrtképző azt gondolja, hogy a mennyiben az első számúnak volt hely, annyiban neki is van. A következő megállónál az első alsó lépcsőre kapaszkodik valaki. Ennek a valakinek a felső második lépcső tartalma egyhangulag ezt kiáltja:

— Hová toladodik, maga ökör?

Felelet nincs. Fűrtképző hármassal érzi, hogy ha a felső második lépcsőn lehetnek utazók, akkor

az alsó első is lehet egy. Am az ezután következő megálló fűrtöse úgy véli, hogy kettő is lehet. És fellép, könnyedén, mint egy primadonna, vagy mint egy képviselőjelölt. A többi három ennek rendesen azt mondja szikrázó szemmel, hogy ökör.

Néhány megállón most úgy gördül keresztül a villamos, hogy nincs vállalkozó, a ki fel merne szállni. De a Király-utcza sarkán, a hol leszáll valaki, már többen is feltülednek, úgy hogy a felső második lépcsőn hárman állnak, az alsó elsőn, a mely veszélyesebb hely, csak ketten. Így:

O O O
O O

Ez még nem fűrt, mondja ön. Önnek igazan van. A Nyugati előtt két megállóval jön a kedélyes vidéki ur, kicsit kövér, kicsit szuszogó, a kinek sürgős elutaznivalója van.

Tehát ezt rikoltja:

— Nincs olyan szénásszekér...

És már felkapaszkodik a mozgásban levőre.

Most már fűrt:

O O O
O O
O

A kedélyes vidékinek azonban már csak a lába fér a lépcsőre, testét nem tudja a két első fűrtképző ur közé szorítani. A vasalkatrészek közül egyikbe sem kapaszkodhatik, mert nem fér hozzájuk

Ő tehát — kedélyesen — a két kapaszkodóba kapaszkodik. A kapaszkodók, a kik gyöngéknek érzik magukat, csak az egyik kezükkel fogják a felhágóvasat, a másikkal a felső kapaszkodókba kapaszkodnak a négyzeten.

Na és most jön a rikkancs, a kitől a kocsi belsejéből lapot kérnek, s a ki abban a pillanatban érkezik, mikor a kocsi indul. Szeretne feljutni, az üzlet miatt. Fut a kocsi után, belekapaszkodik a kedélyes vidékibe, a kinck egyensúlyi helyzete bizonytalan. A kedélyes vidéki leroskad a fűrtről, de veleszakad az első alsó lépcső két embere, majd ezekkel a felső második háromja is.

A kocsi — mint a megkönnyebbült léghajó — tovább-szökell, hat ember van összekeveredve a földön és válogatja a kezek és lábak közül, hogy melyik tartozik hozzá. Kiki, mihelyt a kezét megtalálta, azonnal egy pofont sujt a rikkancs felé.

Közönség, rendőr, forgalmi zavar.

A fűrt megérett.

Gábor Andor.